

32005F0212

L 68/49

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

15.3.2006

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2005/212/ПВР НА СЪВЕТА
от 24 февруари 2005 година
относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално на член 29, член 31 параграф 1, буква в) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициатива на Кралство Дания ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като има пред вид, че:

- (1) Основният мотив за презграничната организирана престъпност е финансовата печалба. Поради това акцентът в една ефективна превенция и борба с организираната престъпност трябва да бъде поставен върху проследяването, замразяването, запорирането и конфискацията на облигите от престъпленията. Това обаче се утвърждава, *inter alia*, като резултат от различия в законодателството на държавите-членки.
- (2) В изводите от Европейския съвет от Виена през декември 1998 г. Европейският съвет призова за укрепване на усилията на ЕС в борбата с международната организирана престъпност в съответствие с Плана за действие с цел възможно най-добро прилагане разпоредбите на Договора от Амстердам за създаване зона на свобода, сигурност и правосъдие ⁽²⁾.
- (3) Съгласно параграф 50, буква б) от Виенския план за действие най-късно пет години след влизане в сила на Договора от Амстердам трябва да се развият и сближат, когато е необходимо, националните разпоредби за запориране и конфискация на облигите от престъпленията при зачитане правата на добросъвестни трети лица.
- (4) В параграф 51 от заключенията от заседанието на Европейския съвет от 15 и 16 октомври 1999 г. в Тампере се подчертава, че прането на пари е сърцевината на организираната престъпност, че би трябвало да бъде изкоренявано навсякъде, където се проявява, и че Европейският съвет е решен да работи за предприемането на конкретни стъпки за проследяването, замразяването, запорирането и конфискацията на облигите от престъпленията. Освен това в параграф 55 Европейският съвет призовава за сближаване на наказателноправните и процесуалните норми относно прането на пари (напр. проследяването, замразяването и конфискацията на средства).

(5) Съгласно препоръка 19 „Превенция и борба с организираната престъпност — Стратегия на Европейския съюз за началото на новото хилядолетие“ от Плана за действие 2000, одобрен от Съвета на 27 март 2000 г. ⁽³⁾, следва да се провери дали е необходим правен акт, който при зачитане на утвърдените практики в държавите-членки и при съответно зачитане на основните правни принципи на наказателното, гражданското, респ. данъчното право създава възможност за облекчаване доказателствената тежест по отношение произхода на имуществото на лице, което е осъдено за престъпление във връзка с организираната престъпност.

(6) Съгласно член 12, който се отнася до конфискацията и запорирането, от Конвенцията срещу трансграничната организирана престъпност на ООН от 12 декември 2000 г. страните по нея могат да вземат предвид възможността даден извършител да докаже правомерния произход на предполагаеми облиги от престъпления, ако подобно изискване е съвместимо с принципите на националния закон на неговата държава и с характера на съдебното производство.

(7) Всички държави-членки са подписали Конвенцията на Съвета на Европа от 8 ноември 1990 г. за прането, издирването, запорирането и конфискацията на облигите от престъпление. Някои държави-членки са направили декларации по член 2 от Конвенцията във връзка с мерките за конфискация, така че те са задължени да конфискуват облиги само от определени посочени престъпления.

(8) С Рамково решение 2001/500/ПВР на Съвета ⁽⁴⁾ са установени разпоредби относно прането на пари, както и относно издирване, замразяване, запориране и конфискация на средствата на престъпление и облиги от тях. Съгласно посоченото рамково решение държавите-членки освен това се задължават да не предявяват или поддържат резерви относно разпоредбите за запориране на Конвенцията на Съвета на Европа, ако престъплението предполага лишаване от свобода или мярка за неотклонение в максимален размер над една година.

(9) На основата на съществуващите правни актове в тази област не бе възможно постигане на достатъчно добро презгранично сътрудничество по отношение конфискацията, тъй като редица държави-членки все още не могат да конфискуват облигите от всички престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода за повече от една година.

⁽¹⁾ ОВ С 184, 2.8.2002 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ С 19, 23.1.1999 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 124, 3.5.2000 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 182, 5.7.2001 г., стр. 1.

(10) Целта на настоящото рамково решение е да гарантира, че всички държави-членки разполагат с достатъчно ефективни норми относно конфискацията на облагите от престъпление, също и по отношение на доказателствената тежест относно произхода на имуществото на лице, което е осъдено за престъпление, което е свързано с организираната престъпност. Това рамково решение е свързано с едновременно внесено датско предложение за рамково решение за взаимното признаване в рамките на Европейския съюз на решенията относно конфискацията на облагите от престъпление и разпределението на активите.

(11) Настоящото рамково решение предоставя на всяка държава-членка свободата да прилага своите принципи по отношение на законосъобразен съдебен процес, както и по-специално по отношение презумпцията за невинност, правото на собственост, свободата на сдружаване, свободата на печата и свободата на мненията в другите средства за информация,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- „облага“ означава всяка икономическа изгода, която е придобита чрез престъпление. Тази облага може да произтича от имущество от всякакъв вид, както е определено в следващото тире;
- „имущество“ включва имущество от всякакъв вид, материално и нематериално, движимо или недвижимо, както и правно релевантни документи или актове, които доказват права на собственост или други права върху тях;
- „средства на престъплението“ означава всички предмети, които по някакъв начин изцяло или частично са използвани или следва да бъдат използвани за извършване на едно или няколко престъпления;
- „конфискация“ означава наказание или мярка, които са поставени от съд след производство, което се отнася за едно или няколко престъпления, или които водят до окончателно отнемане на имущество;
- „юридическо лице“ означава всеки правен субект, който притежава това правно положение съгласно съответното действащото национално законодателство, с изключение на държави или други субекти на публичното право при упражняване на държавни права, както и международни публичноправни организации.

Член 2

Конфискация

1. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да направи възможно конфискуването, изцяло или частично, на средства на престъплението и облагите от престъпление, за които се предвижда наказание лишаване от свобода над една година, или на имущество, чиято стойност отговаря на тези облагите.
2. Във връзка с данъчни престъпления държавите-членки могат да прилагат процедури, които са различни от наказателното производство, за да отнемат от извършителите облагите от престъплението.

Член 3

Разширени правомощия за конфискация

1. Всяка държава-членка приема най-малко необходимите мерки, за да направи възможно, при условията по параграф 2, да конфискува изцяло или частично имущество, което принадлежи на лице, което е осъдено за престъпление, което е:
 - a) в рамките на престъпна организация, както това е определено в Съвместно действие 98/733/ПВР от 21 декември 1998 г. относно инкриминирането в държавите-членки на Европейския съюз на участието в престъпна организация ⁽¹⁾, ако престъплението попада в обхвата на:
 - Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета от 29 май 2000 г. за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еурото ⁽²⁾;
 - Рамково решение 2001/500/ПВР на Съвета от 26 юни 2001 г. относно прането на пари, идентифицирането, проследяването, замразяването, изземването и конфискацията на средствата и приходите от престъпна дейност ⁽³⁾;
 - Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета от 19 юли 2002 г. относно борбата с трафика на хора ⁽⁴⁾;
 - Рамково решение 2002/946/ПВР на Съвета от 28 ноември 2002 г. за укрепване на наказателноправната рамка за предотвратяване на подпомагането на незаконното влизане, транзит и престой ⁽⁵⁾;
 - Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета от 22 декември 2003 г. относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ ОВ С 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 140, 14.6.2000 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 182, 5.7.2001 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 203, 1.8.2002 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ С 328, 5.12.2002 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 13, 20.1.2004 г., стр. 44.

- Рамково решение 2004/757/ПВР от 25 октомври 2004 г. за установяване на минималните разпоредби относно съставните елементи на наказуемите деяния и прилаганите наказания в областта на трафика на наркотици ⁽¹⁾;
- б) ако попада в обхвата на разпоредбите на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата с тероризма ⁽²⁾,
- като се осигури, че за престъплението по посочените рамкови решения:
- по отношение на престъпления, различни от пране на пари, да се предвижда наказание лишаване от свобода в максимален размер най-малко от пет до десет години,
- по отношение на пране на пари да се предвижда наказание лишаване от свобода в максимален размер от най-малко четири години,
- и престъплението да е от такъв характер, че да може да поразжат финансова полза.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да създаде възможност за конфискация по настоящия член най-малко в случаите,

- а) в които национален съд на основание на конкретни факти е стигнал до пълното убеждение, че съответното имущество е придобито чрез престъпни действия на осъденото лице, извършени преди осъждането за престъплението по параграф 1, което съдът в съответствие с обстоятелствата по конкретния случай смята за подходящо, или, алтернативно,
- б) в които национален съд на основание на конкретни факти е стигнал до пълното убеждение, че съответното имущество е придобито чрез подобни престъпни дейности на осъденото лице, извършени преди осъждането за престъплението по параграф 1, което съдът основателно предполага съобразно с обстоятелствата по конкретния случай, или, алтернативно,
- в) в които е установено, че стойността на имуществото е непропорционална на правомерните доходи на осъденото лице и национален съд на основание на конкретни факти е стигнал до пълното убеждение, че съответното имущество е придобито чрез престъпна дейност на това осъдено лице.

3. Освен това всяка държава-членка може да предвиди да предприеме необходимите мерки, за да направи възможно конфискуването, в съответствие с параграфи 1 и 2, изцяло или частично, на имущество, което е придобито от лице, много близко до съответното лице, както и имущество, което е прехвърлено на юридическо лице, върху което съответното лице, само или чрез най-близки лица, има контролно влияние. Същото се прилага, ако съответното лице получава голяма част от доходите на юридическото лице.

4. Държавите-членки могат да прилагат процедури, които са различни от наказателно производство, за да отнемат от извършителя възпросното имущество.

Член 4

Правни средства за защита

Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че заинтересованите страни, които са засегнати от мерките по членове 2 и 3, разполагат с ефективни правни средства за защита на правата си.

Член 5

Гаранции

Настоящото рамково решение няма действие за промяна на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, включително по-специално презумпцията за невиновност, които са заложили в член 6 от Договора за Европейския съюз.

Член 6

Прилагане

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да се съобразят с това рамково решение, най-късно до 15 март 2007 г.
2. Държавите-членки предават на генералния секретариат на Съвета и на Комисията най-късно до 15 март 2007 г. текста на разпоредбите за транспониране в националното законодателство на задълженията, които произтичат от това рамково решение. В съответствие с доклад, който е изготвен на основание на тази информация, както и писмен доклад от Комисията Съветът оценява най-късно до 15 юни 2007 г. доколко държавите-членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение.

Член 7

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 февруари 2005 година.

За Съвета
Председател
N. SCHMIT

⁽¹⁾ ОВ L 335, 11.11.2004 г., стр. 8.

⁽²⁾ ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3.